

УДК 67/68:339+061.1 СОР

ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИЙ РУХ УКРАЇНИ ДО СОР: ВИПРОБУВАННЯ НА ШЛЯХУ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ**Лісовський М. Ю.**

Київський національний університет технологій та дизайну

У статті надано комплексну оцінку економічних наслідків вступу України до Світової організації торгівлі у галузі легкої промисловості, наведена узагальнена картина основних переваг (можливостей) та недоліків (загроз) які постають перед Україною внаслідок приєднання до СОР для підприємств даної галузі, які потрібно враховувати при подальшій співпраці.

Ключові слова: Світова організація торгівлі, структура експорту/імпорту, загрози, можливості, оцінка

Сучасна Світова організація торгівлі є провідною міжнародною організацією, членами якої є 156 країн світу. Останнім часом сфера діяльності СОР розширюється і передбачає не тільки регулювання торгівельних потоків, але й міжнародне економічне регулювання капіталу та робочої сили. Членство в цій організації стало практично обов'язковою умовою для будь-яких країн, які прагнуть інтегруватися у світове господарство.

Не винятком є і Україна, яка стала на шлях побудови країни-члена СОР. 16 травня 2008 року набув чинності ратифікований Верховною Радою 10 квітня 2008 р. Протокол про приєднання України до СОР (Україна стала 152-м членом цієї організації). Вступ до СОР є суттєвим чинником активізації зовнішньоекономічної політики України. Це має відбуватися шляхом розвитку торгівельних та інвестиційних відносин на засадах визнаних норм і правил. Актуальність даної теми полягає в тому, що вступ України до СОР – це одночасно і можливість, і загроза. З одного боку, це підключення до ринку в десятки разів більшого від того ринку, на якому Україна технологічно може працювати. З іншого боку, це загроза втрати існуючого ринку. Дослідженням даної проблеми займалися багато українських і зарубіжних вчених, зокрема: Г. Є. Петрова, Л. Л. Стариченко, Я. А. Жаліло, В. М. Ключко, О. І. Амоша, О. М. Мальський, І. В. Хаджинов та ін.

Приєднання України до СОР стало одним із стратегічних завдань зовнішньоекономічної політики держави.

Постановка завдання

Метою даної статті є аналіз проблем, що виникли у зв'язку із вступом України в СОТ, формування пропозицій щодо їх розв'язання, а також визначити шляхи максимального використання потенційних переваг членства в СОТ.

Досягнення поставленої мети обумовило необхідність розв'язання таких завдань:

- виділити позитивні наслідки приєднання України до СОТ;
- виокремити негативні наслідки приєднання України до СОТ;
- дослідити можливість нейтралізації нових викликів і ризиків для України, які виникають унаслідок приєднання до СОТ.

Результати досліджень

Вступ до СОТ сприяв реалізації зовнішньоекономічних інтересів України, а саме: відбулося посилення експортного потенціалу держави та збільшення зовнішніх ринків збуту, інтенсифікація господарських зв'язків та євроінтеграційних процесів. Приєднання України до СОТ дало позитивний імпульс для розвитку нашої держави.

Ця взаємодія покращила і укріпила економічну базу України, створила передумови для вливання іноземних інвестицій і створення зовнішньоекономічної привабливості України на ринку.

При дотриманні стабільності та прозорості в торгівлі українські підприємства стали дуже привабливими для іноземних інвесторів, які змогли з більшою впевненістю прогнозувати доходи та видатки. Приєднавшись до СОТ Україна отримала можливості для здійснення зовнішньої торгівлі на світових ринках. Українські виробники не можуть забезпечити конкурентоспроможність своїх товарів на світовому рівні, але для того, щоб забезпечувати ними зовнішні ринки, вони повинні пристосуватися до нових умов, адже місце наших виробників і їх продукції на світовому ринку залежить тільки від них самих. Відповідно, СОТ надає рівні права, однак не обмежує конкуренцію ані у світі, ані в нашій країні. Вітчизняним підприємцям доводиться швидко опановувати нові умови роботи, які багатьом західним виробникам добре відомі, на які припадає близько 80 % світової торгівлі.

За роки співпраці України та СОТ можна виділити як позитивні, так і негативні аспекти.

Позитивні аспекти:

- сприятливий клімат для іноземних інвестицій;

- збільшення вибору товарів і послуг;
- інтеграція з ЄС;
- забезпечення умов для стабільного ведення бізнесу і міжнародної торгівлі;
- створення зони вільної торгівлі між Україною і ЄС;
- збільшення до Державного бюджету надходжень за рахунок розширення бази справляння митних платежів;
- доступ до міжнародного механізму врегулювання торгівельних суперечок;
- розширення експортного потенціалу;
- отримання Україною статусу повноправного учасника міжнародної торгівлі.

Негативні аспекти:

- скорочення золотовалютних резервів внаслідок збільшення обсягів імпорту;
- невідповідність у структурі попиту і пропозиції робочої сили - наслідок збільшення структурного безробіття;
- обмеження в правах національних товаровиробників;
- збільшення імпорту зарубіжної продукції в Україну;
- закриття підприємств національних виробників, що мали обмежені фінансові ресурси для структурної перебудови;
- проблема низької конкурентоспроможності продукції вітчизняних виробників, як наслідок неможливості використання низки пільг [1].

Вступ України до СОТ сприяв розширенню зовнішніх ринків збуту, асоціації з ЄС і підписанню угоди про зону вільної торгівлі (ЗВТ), яка набула чинності з 1 січня 2016 року, збільшив можливості вітчизняних виробників до отримання іноземних інвестицій.

Саме завдяки ЗВТ відбулося спрощення торгівлі між Україною і ЄС внаслідок лібералізації передумовою якої є зменшення та скасування тарифів щодо товарів, здешевлення витрат на митне оформлення товарів, приведення у відповідність українських регламентів і правил, що стосуються бізнесу, до законів і правил ЄС, доступу до більш якісного імпорту.

Слід звернути увагу на перегляд окремих норм ЗВТ щодо України, бо узгодження їх відбувалось кілька років тому, коли в Україні була інша структура економіки.

В 2015 р. спостерігалось падіння українського експорту в ЄС, що було спричинено виходом деяких країн – членів ЄС з кризи. Внаслідок чого вони змушені були застосовувати політику бюджетної економії. Відбулося зниження попиту на українські товари, що спричинило падіння рівня експорту України до ЄС. Також ця криза торкнулася і діяльності українських підприємств легкої промисловості. Відбувся спад експорту товарів цієї галузі, що призвело до негативної тенденції у виробництві цих товарів і погіршило ситуацію у легкій промисловості України. Раціональний аналіз цієї ситуації допоможе краще побудувати режим експорту між Україною і ЄС, що можливе при створенні ЗВТ між Україною і ЄС, а також допоможе пристосуватися до європейських умов у легкій промисловості [2].

Починаючи з 2008 року більшість галузей промисловості вже працювали в умовах, які відповідають вимогам, представленими перед Україною, в рамках вступу до Світової організації торгівлі (СОТ). У зв'язку з цим залишається важливим питання підтримки і захисту вітчизняних виробництв.

Під час перемовин щодо вступу до СОТ Україна взяла на себе зобов'язання щодо приєднання до секторальної угоди та ініціатив у такій промисловій сфері як «Текстиль та одяг» [3, 4].

Практично всі підприємства легкої промисловості приватизовані, з них у державній власності знаходиться менше 1%. Конкурентоспроможність української текстильної промисловості не знизилась після вступу до Світової організації торгівлі. Протягом останніх років легка промисловість зіштовхнулася з рядом проблем, які призвели до погіршення показників її діяльності, зокрема через фінансову кризу, нерівність в системі оподаткування, існування «тіньового» імпорту та виробництва.

За 2015 рік обсяги виробництва основних видів товарів легкої промисловості в порівнянні з 2008 роком значно зменшилися. Пошиття верхнього одягу, а саме костюмів, піджаків, блейзерів, суконь, спідниць, брюк, бриджів та шортів, трикотажних машинного або ручного в'язання, жіночих та дівчачих зменшилося на 19,5%, одягу спіднього, а саме футболки, майок й аналогічних виробів, трикотажних машинного або ручного в'язання збільшилося на 37,2%, а блузок, сорочок та батників трикотажних машинного або ручного в'язання, жіночих та дівчачих зменшилося на 64,2%, а одягу трикотажного і в'язаного іншого, а саме светрів, пуловерів, кардиганів, жилетів та виробів подібних, трикотажних та в'язаних збільшилося на 11,1%. Сподівання на покращення ситуації у виробництві товарів легкої промисловості у зв'язку з членством

України в СОТ не виправдались – значне скорочення їх виробництва відбулося у результаті зниження рівня митно-тарифного захисту внутрішнього ринку при вступі 5 лютого 2008 року України до СОТ [5, 6]. Середньоарифметична ставка імпортного митного тарифу на товари легкої промисловості в Україні становить 5,3%, а в країнах ЄС – 9,8%. Так, наприклад, на пряжу бавовняну та тканини бавовняні ставка імпортного мита в Україні «0», в країнах ЄС – 6,4-8,0%; така ж ситуація із митами на послуги з виготовлення одягу до країн ЄС. Виробництво тканин бавовняних в Україні за I півріччя 2014 року склало 4881 м² або 51,9 % до відповідного періоду 2013 року.

За результатами 2014 р. індекс текстильного виробництва, одягу, шкіри та інших матеріалів до аналогічного періоду 2013 р. становив 95,6% [7].

Таким чином, членство України в СОТ не дало українським виробникам отримати рівні можливості доступу до зовнішніх ринків.

З огляду на поглиблення економічної кризи у 2014 році та погіршення стану платіжного балансу країни, після консультацій з Комітетом Світової організації торгівлі з платіжного балансу і представниками Міжнародного валютного фонду, для виправлення цієї ситуації Україна була змушена врегулювати порядок застосування додаткового валютного збору на імпорт.

Уряд України наприкінці лютого 2015 року ввів додатковий імпортний збір ставками 10% і 5%. Додатковий імпортний збір стягувався з товарів, які ввозилися на митну територію України у митному режимі імпорту (тобто для вільного обігу на митній території України), незалежно від країни їх походження.

Країни-члени Світової організації торгівлі закликали Україну скасувати додатковий імпортний збір не пізніше кінця 2015 року.

Скасування імпортного збору пов'язано з тим, що його введення з самого початку було проблематичним. Україна входить в Світову організацію торгівлі (СОТ), і з СОТ це рішення від початку узгоджено не було. Україна розуміє, якщо не виконує зобов'язань, як член СОТ, то будуть запроваджені певні обмеження щодо експорту.

Державна фіскальна служба України зазначає значне зростання ввезення до країни контрабандного товару після запровадження додаткового імпортного збору.

Втрати бюджету внаслідок відсутності дієвих механізмів щодо контролю ринку лише товарів легкої промисловості складають щонайменше 10,0 млрд. гривень за 2015 рік.

Додатковий імпорتنний збір, введений у лютому 2015 року для стабілізації платіжного балансу України, був скасований з 1 січня 2016 року [8, 9].

Очікувалося, що запровадження даної норми призведе до позитивних змін – стабілізації платіжного балансу, примноження золотовалютних резервів, а також збільшення надходжень до Державного бюджету з урахуванням зростання вартості іноземної валюти від ввізного мита за рахунок додаткового імпортного збору, ПДВ з імпортованих товарів, покращення сальдо торговельного балансу.

Водночас, такий захід є одним із ключових чинників погіршення ситуації у реальному секторі економіки, зокрема і в галузі виробництва товарів легкої промисловості. Про це свідчать наступні індикатори економічного розвитку (динаміка приросту (спаду) обсягів експортно-імпорتنних поставок продукції, аналіз експорту товарів, динаміка обсягів виробництва).

Нестабільність динамічного тренду за період 2008-2015 років демонструють операції зовнішньоекономічної діяльності підприємств легкої промисловості (рис. 1) [10].

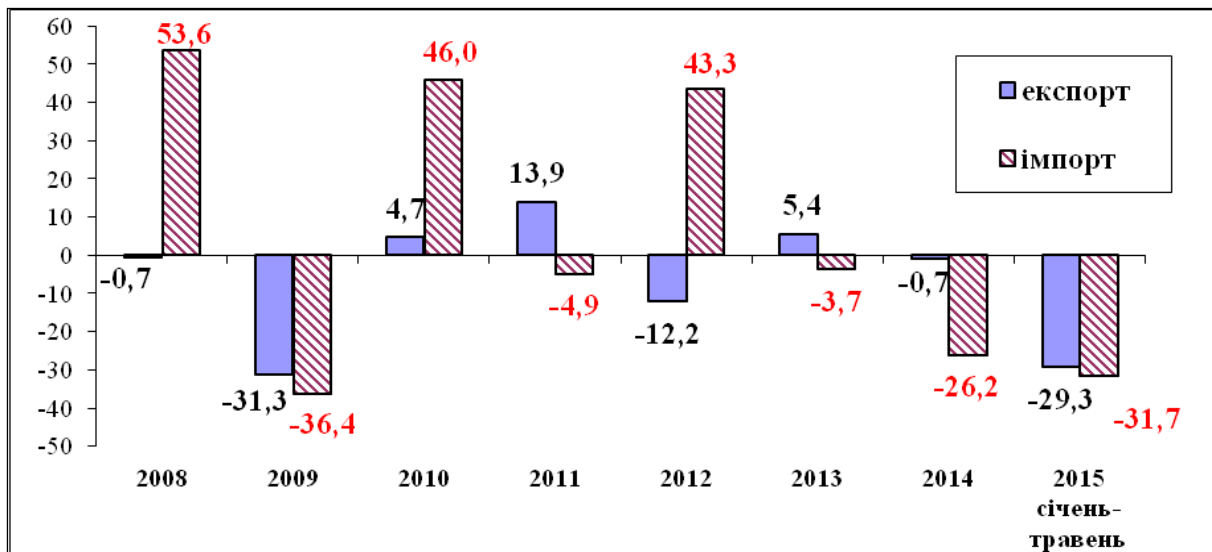

Рис. 1. Динаміка приросту (спаду) обсягів експортно-імпорتنних поставок продукції легкої промисловості, у % до відповідного періоду попереднього року

Незважаючи на негативну динаміку виробництва впродовж 2014 року (-1,4% до 2013 р.), обсяг експорту за цей період скоротився лише на 0,7%. Однак, за січень-травень 2015 року відмічено зменшення даного показника на 29,3% або на 148 млн. дол. США., у порівнянні з аналогічним періодом 2014 року.

У 2014 році імпорт знизився на 26,2%, а за січень-травень 2015 року – на 31,7% і досяг лише 707,1 млн. дол. США, порівняно з відповідними періодами минулих років. Таким чином, зменшення обсягів імпорту за п'ять місяців 2015 року досягло 328,6 млн. дол. США, а збільшення надходжень від запровадження додаткового імпортного збору на групи товарів легкої промисловості за цей період склало лише 35,3 млн. дол. США.

Через загальну непрозорість ринку, неврегульованість імпорту, обсяги якого щорічно збільшуються, та нерівні умови конкуренції товари легкої промисловості імпортуються в Україну в обсягах, що спричиняють витіснення вітчизняних підприємств легкої промисловості із внутрішнього ринку, обсяги виробництва їх продукції зменшуються, а деякі вимушені припинити свою виробничу діяльність. Вагомою загрозою для вітчизняної легкої промисловості є контрабандне ввезення в Україну товарів. За даними експертів контрабандна продукція займає біля 70 % ринку.

У 2015 році спостерігається посилення негативної динаміки розвитку вітчизняного промислового комплексу, у тому числі, і легкої промисловості (рис. 2) [10].

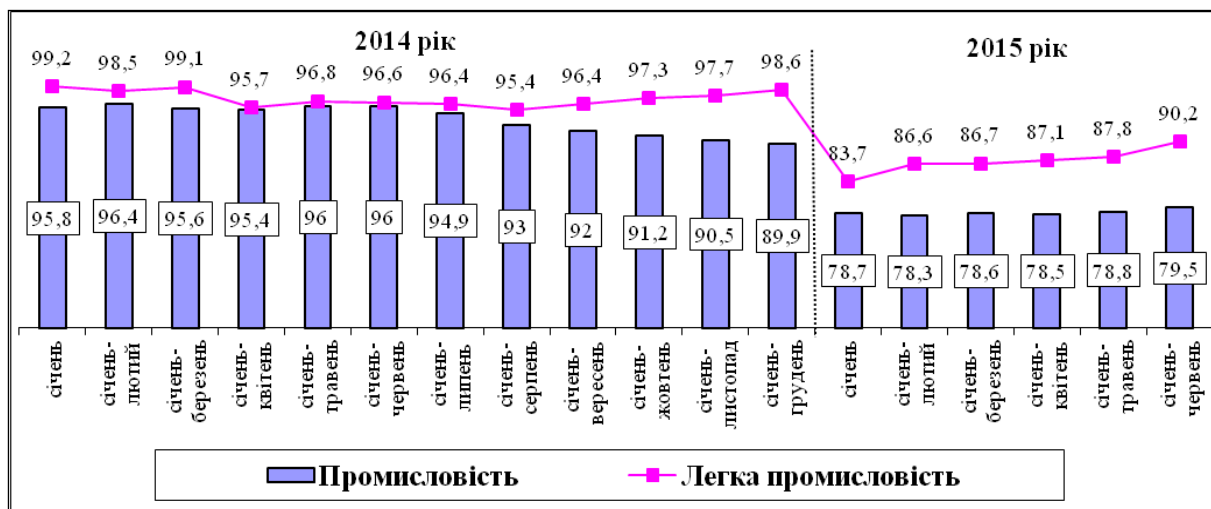

Рис. 2. Динаміка обсягів виробництва промислової продукції за 2014-2015 рр., у % до відповідного періоду попереднього року

Обсяги виробництва галузі за I півріччя 2015 року порівняно з відповідним періодом 2014 року скоротилися на 9,8%, а загальний спад промислового виробництва за цей період склав 20,5%.

Експорт товарів легкої промисловості за січень – серпень 2015 року зазнав відповідних змін у порівнянні з аналогічним періодом 2014 року (див. таблицю) [10].

Таблиця

**Аналіз експорту товарів легкої промисловості
за січень-серпень 2015 року**

Код	Назва товару	Експорт, тис. дол.		
		січень-серпень 2014 р.	січень-серпень 2015 р.	8 міс. 2015р. до 8 міс. 2014р, %
4201-4205	Вироби із шкіри	26 900	22 002	81,8
5208-5212	Тканини бавовняні	2 331	2 290	98,2
5309-5311	Тканини з льону та інших рослин	35	50	142,8
5801-5811, 5903, 5911	Інші текстильні матеріали	5 162	4 599	89,1
6001-6006	Трикотажні полотна	9 126	6 174	67,7
6101-6114, 6116,6117	Одяг трикотажний	89 087	54 252	60,9
6115	Панчішно-шкарпеткові вироби	10 758	7 310	68,0
6201-6217	Одяг текстильний	285 994	220 922	77,2
6301	Ковдри та пледи дорожні	4 180	3 445	82,4
6401-6406	Взуття та частини взуття	141 067	98 208	69,6

Виробництво за основними групами товарів легкої промисловості у січні-серпні 2015 року було нерівномірним. Зокрема, збільшилося виробництво тканин з льону та інших рослин (на 142,8%). У той же час, менше вироблено виробів зі шкіри (на 81,8%), тканин бавовняних (на 98,2%), інших текстильних матеріалів (на 89,1%), трикотажних полотен (67,7%), одягу трикотажного (на 60,9%), панчішно-шкарпеткових виробів (на 68,0%), одягу текстильного (на 77,25%), ковдр та пледів дорожніх (на 82,4%), взуття та частин взуття (на 69,6%) порівняно з I півріччям 2014 року [10]. Зауважимо, позитивна динаміка характерна для виробництва деяких товарів, затребуваних у забезпеченні силових структур речовим майном, а виробництво іншого асортиментного сегменту ринку занепадає.

Експорт представлених у таблиці товарів демонструє негативну тенденцію спаду. Спостерігається спад експорту продукції за січень-серпень 2015 р., крім тканини з льону та інших рослин, у порівнянні з аналогічним періодом попереднього року, що свідчить про спад українського експорту і зменшення попиту внаслідок виходу деяких країн-членів ЄС з кризи.

Зазначимо, що робота підприємств легкої промисловості України значною мірою залежить від імпорту сировини і матеріалів: це – бавовняне волокно, хімічні волокна і нитки, вовна, пряжа, барвники та інші текстильно-допоміжні речовини, а також технологічне устаткування, які в Україні не виробляються або виробляються в незначних обсягах. Зокрема, в Україні виробляється лише 5-10% вовни митої від її потреби, тому текстильні підприємства для забезпечення стабільної роботи та виробництва конкурентоспроможної продукції імпортують вовну миту з інших країн. За 2014 рік обсяг імпорту вовни в порівнянні з 2013 роком зменшилося майже на 50%, а за січень-травень 2015 р. – на 17,5% проти відповідного періоду 2014 року.

Аналіз економічних чинників, які впливають на конкурентоспроможність вітчизняної продукції легкої промисловості свідчить, що підприємства працюють в умовах світових цін на сировину, матеріали і устаткування, які формують 65-80% собівартості продукції, витрати на оплату праці становлять лише 10-20 відсотків. Враховуючи динаміку падіння реальної заробітної плати за січень-травень 2015 р. (зменшився відносно відповідного періоду попереднього року на 23,5%), запровадження збору знайде своє негативне відображення у наступних бюджетних періодах у вигляді скорочення надходжень від податків на доходи фізичних осіб.

Ціни виробників промислової продукції за I півріччя 2015 року зросли на 42,5%, в тому числі у легкій промисловості – на 36,3% проти відповідного періоду 2014 року. Індекс споживчих цін на товари і послуги за цей період зріс майже у півтора рази, водночас, ціни на одяг і взуття збільшилися на 28,6% у зв'язку з стрімким падінням гривні, яка від початку 2015 року за півтора місяці подешевшала на 56%.

В кінці лютого 2015 року на міжбанківському валютному ринку американську валюту пропонували в діапазоні 28,5-32,2 гривні за долар, при цьому на «чорному ринку» в Україні долар продавали по 40 гривень.

Підвищення цін призводить до зменшення купівельної спроможності і поглиблення зубожіння населення, переорієнтацію його доходів лише на купівлю продуктів харчування, ліків та сплату комунальних платежів. Так, за статистичними

даними обсяги роздрібного торговельного товарообороту за січень-травень 2015 року скоротилися майже на чверть порівняно з відповідним періодом минулого року [10].

Зменшення споживання продукції, в свою чергу, веде до скорочення виробництва, вивільнення працюючих та погіршення фінансових результатів діяльності підприємств. За січень-березень 2015 року фінансовий результат підприємств легкої промисловості до оподаткування має негативне значення. Збиток в цілому у галузі склав 600,8 млн. грн., незважаючи на те, що 73,1% підприємств у I кварталі отримали чистий прибуток у розмірі 386,6 млн. грн. [9, 10]. При наявності значних виробничих потужностей розвиток такого тренду може призвести до часткової або повної зупинки більшості вітчизняних підприємств.

Легка промисловість є прикладом галузі, яка може отримати переважно вигоди від вступу України до СОТ. Так, членство України в СОТ має забезпечити:

- зменшення тарифних і нетарифних обмежень доступу українських товарів практично на всі найважливіші товарні ринки світу;
- збільшення іноземних інвестицій у галузь, що дозволить оновити обладнання та технології виробництва товарів легкої промисловості.

Підприємства легкої промисловості сьогодні використовують 40-50 відсотків виробничих потужностей і готові збільшувати обсяги виробництва. На сьогоднішній день вітчизняні підприємства змушені орієнтуватися на зовнішні ринки, де високоякісні вітчизняні швейні та трикотажні вироби користуються значним попитом. Водночас на внутрішньому ринку переважають нелегально імпортовані низькоякісні та несертифіковані товари, що створюють жорстку конкуренцію вітчизняному виробнику. Запровадження і чітке дотримання правил стандартизації та сертифікації продукції, передбачене нормами СОТ, сприятиме зростанню вітчизняного виробництва.

Конкурентоспроможність української продукції текстильної промисловості не має прямої залежності від вступу до Світової організації торгівлі. Нині українські виробники текстилю вже працюють в умовах, які відповідають зобов'язанням України з вступу до СОТ.

Приєднання України до відповідних секторальних ініціатив суттєво не вплине на торговельний режим даної галузі. Вступ до СОТ практично не позначиться на умовах діяльності національного виробника. Членство України в СОТ фактично не передбачає зміни ставок ввізних мит на продукцію текстильної галузі, які вже кілька років тому

були знижені до рівня, що відповідає взятим Україною зобов'язанням відповідно до Угоди про торгівлю текстилем та одягом між Україною та ЄС.

В цілому міжнародна торгівля текстилем та одягом відбувається відповідно до загальних правил та норм СОТ, які регулюють торгівлю іншими промисловими виробами.

Висновки

Вступ України до СОТ був необхідним кроком на шляху до євроінтеграції і сприяв розширенню зовнішніх ринків збуту товарів, спрощенню митного оформлення. Про це свідчать проведені дослідження експорту і обсягу продукції легкої промисловості у ході яких були виділені «плюси» (переваги, можливості) і «мінуси» (недоліки, загрози) від вступу України до СОТ для підприємств легкої промисловості.

В 2015 році знизився попит на українські товари і відбулося падіння експорту з України. Обсяги виробництва товарів легкої промисловості значно зменшились. Така ситуація створює ризик для національних товаровиробників втратити частину внутрішнього ринку. Скорочення виробництва, приватизація неконкурентоспроможних вітчизняних підприємств привело до нестабільності зовнішньоекономічної діяльності підприємств легкої промисловості. Саме таку ситуацію ми можемо спостерігати зробивши оцінку наслідків вступу України до СОТ і проаналізувавши відповідні показники даної галузі.

Аналіз економічних чинників (динаміка приросту (спаду) обсягів експортно-імпортних поставок продукції, аналіз експорту товарів, динаміка обсягів виробництва), які впливають на конкурентоспроможність вітчизняної продукції легкої промисловості свідчить, що підприємства працюють в умовах світових цін на сировину, матеріали і устаткування, які досягають до 70% собівартості виробу. Підвищення цін призводить до зменшення купівельної спроможності. Наші підприємства змушені орієнтуватись на зовнішні ринки, де швейні, трикотажні і інші вироби легкої промисловості користуються значним попитом і збільшувати обсяги виробництва, тобто у подальшій співпраці України і СОТ існують певні аспекти, які мають як негативний, так і позитивний вплив на підприємства легкої промисловості і які потрібно враховувати в майбутньому.

ЛІТЕРАТУРА

1. Економічні проблеми членства України в СОТ: монографія / В. І. Коміренко, О. В. Коміренко, В. І. Троненко та ін.; за ред. В. І. Троненка. – К. : КиМУ, 2010. – 218 с.
2. Європейська правда [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.euointegration.com.ua/articles/2016/01/1/7042902/view_print/
3. Замороко Т. Л. Легка промисловість: шлях від членства в СОТ до зони вільної торгівлі з Європейським Союзом / Т. Л. Замороко // Економіка та держава. – 2008. – № 6. – С. 4-5.
4. Інноваційний розвиток промисловості як складова структурної трансформації економіки України : аналіт. доп. / О. В. Собкевич, А. І. Сухоруков, А. В. Шевченко [та ін.] ; за ред. Я. А. Жаліла. – К. : НІСД, 2014. – 152 с. – (Сер. «Економіка», вип. 15).
5. Легка промисловість України в 2008 р. // Легка промисловість. – 2008. – № 2. – С. 6.
6. Легка промисловість України: теоретико-методологічні засади управління розвитком в умовах інтеграції до СОТ : монографія / [І. М. Грищенко, Ю. В. Гончаров, І. В. Щербина, А. О. Дворецький, Н. А. Крахмальова, І. О. Максименко, І. О. Тарасенко, Н. В. Бугас, Р. М. Федоряк, Р. М. Набока, О. Ю. Чубукова, Г. Є. Ямненко, О. О. Волошенко]. – К. : КНУТД, 2011. – 332 с .
7. Бородиня О. Легка промисловість України / О. Бородиня // Легка промисловість. – 2014. – № 1. – С. 3-7.
8. Українське незалежне інформаційне агентство новин УНІАН [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://economics.unian.ua/finance/1105279-ukrajina-skasue-dodatkoviy-importniy-zbir-z-pochatku-2016-roku.html>
9. Міжнародна корпорація «Міст», новини [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.meest.net/news/37.html>
10. Офіційний сайт Державної служби статистики України / Статистична інформація [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua/>

Лисовский М. Ю.

Евроинтеграционное движение Украины в ВТО: испытания на пути лёгкой промышленности

Киевский национальный университет технологий и дизайна

В статье предоставлено комплексную оценку экономических последствий вступления Украины во Всемирную торговую организацию в области легкой промышленности, приведена обобщённая картина основных преимуществ (возможностей) и недостатков (угроз), которые стоят перед Украиной в результате присоединения к ВТО для предприятий данной отрасли, которые нужно учитывать при дальнейшем сотрудничестве.

Ключевые слова: *Всемирная торговая организация, структура экспорта/импорта, угрозы, возможности, оценка*

Lisovsky M. Y.

European integration of the Ukraine to WTO: test through the way of the light industry

Kyiv National University of Technologies and Design

In the article is given complex appraisal of the economic consequences of Ukraine's integration to World Trade Organization in the light industry, is resulted the generalized picture of main advantages (possibilities) and failings (threats) which appear as a result of Ukrainian joining to WTO for the enterprises of this branch, which need to be considered at further cooperation.

Key words: *World Trade Organization, structure of the import and export, threats, opportunities, appraisal*